12/CEL/24-03-2022

Către,

Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia,

Subsemnatul **ODAGIU GHEORGHE LIVIU**, născut la data de numit în funcția de judecător la data de 07.05.2002, prin Decretul Președsintelui României nr. 250/04.04.2002, președinte al Curții de Apel Alba Iulia, vă adresez prezenta

SCRISOARE DE CANDIDATURĂ

prin care declar că doresc să candidez pentru alegerea ca membru al Consiliului Superior al magistraturii.

Cunosc faptul că pot să-mi revoc candidatura numai în termenul stabilit pentru depunerea candidaturilor.

Alba Iulia,

24.03.2022

europass Curriculum Vitae

INFORMAŢII PERSONALE	ODAGIU GHEORGHE LIVIU
	Sexul: Masculin Data naşterii: Naţionalitatea: Română
LOCUL DE MUNCA PENTRU CARE SE CANDIDEAZĂ POZIŢIA LOCUL DE MUNCĂ DORIT STUDIILE PENTRU CARE SE CANDIDEAZĂ PROFILUL PERSONAL	Membru în Consiliul Superior al Magistraturii

EXPERIENŢA PROFESIONALĂ

01.01.2019 - prezent	Preşedinte Curtea de Apel Alba Iulia
20.04.2018 - 31.12.2018	Preşedinte delegat Curtea de Apel Alba Iulia
01.12.2016 -19.04.2018	Preşedinte Secţia penală a Curţii de Apel Alba Iulia
01.05.2013 - prezent	judecător Curtea de Apel Alba Iulia
01.08.2006 - 30.04.2013	judecător cu grad profesional de tribunal în cadrul Judecătoriei Sibiu
01.09.2000 - 31.07.2006	judecător în cadrul Judecătoriei Sibiu
2018 - prezent	membru în Reţeaua judiciară română în materie penală

Curtea de Apel Alba Iulia, Piaţa I.I.C. Brătianu nr. 1, Alba Iulia, judeţul Alba
www.curteadeapelalbaiulia.ro

Prerogative manageriale în scopul organizării eficiente a activităţii curţii de apel, precum şi atribuţii de coordonare şi control privind administrarea curţii de apel şi a instanţelor din circumscripţie
Organizarea administrativ-judiciară a secţiei penale a curţii de apel
Activitatea de judecată

EDUCAŢIE ŞI FORMARE

01.10.1999-01.07.2000	auditor de justiţie, Institutul Naţional al Magistraturii
01.10.1998-01.07.1999	masterat, specializarea Drept administrativ şi administraţie publică, Facultatea de drept din cadrul Universităţii Babeş-Bolyai, Cluj Napoca
1994-1998	student, Facultatea de drept din cadrul Universităţii Babeş-Bolyai, Cluj Napoca
1989-1993	elev, Colegiul Naţional „Moise Nicoară" Arad

COMPETENŢE PERSONALE

Limba(i) maternă(e): Română

Alte limbi străine cunoscute

	INTELEGERE		VORBIRE		SCRIERE
	Ascultare	Citire	Participare la conversaţie	Discurs oral	
Engleză	A1	A1	A1	A1	A1

Niveluri: A1/A2: Utilizator elementar - B1/B2: Utilizator independent - C1/C2: Utilizator experimentat

Competențe de comunicare

- bune abilități de comunicare dobândite prin propria experiență în activitatea managerială
- atent la detalii, inițiativă și capacitate de adaptare atât la situații noi cât și la situații de criză
- persoană pozitivă și motivată
- participant la workshopuri dedicate facilitării elaborării unor ghiduri privind relația sistemului judiciar cu alte profesii

Competențe organizaționale/manageriale

- capacitatea de a motiva oamenii pentru a acționa în vederea atingerii obiectivelor
- spirit de echipă: am experiența muncii în echipă încă din perioada în care am fost președinte de secție și am continuat să consolidez această experiență începând cu data la care am fost delegat în funcția de președinte al curții de apel
- experiență bună a managementului de proiect și al echipei
- capacitate de analiză și sinteză

Competențe dobândite la locul de muncă

- o bună cunoaștere a proceselor de management
- capacitate de analiză, sinteză și control, capacitate de evaluare și motivare, bun negociator
- abilități de prioritizare, coordonare și organizare
- capacități organizatorice dobândite și cu prilejul organizării la nivelul Curții de Apel Alba Iulia a diferite examene și concursuri (președinte al comisiei de organizare, membru al comisiei de organizare, membru al comisiei de corectare a lucrărilor)
- membru în comisia de soluționare a contestațiilor la materia procedură penală pentru concursul de admitere la Școala Națională de Grefieri din anii 2019 și 2021
- membru în comisia de examinare la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii martie-iunie 2021
- capacități decizionale

Competențe digitale

AUTOEVALUARE				
Procesarea informației	Comunicare	Creare de conținut	Securitate	Rezolvarea de probleme
Utilizator independent	Utilizator independent	Utilizator independent	Utilizator independent	Utilizator independent

Niveluri: Utilizator elementar - Utilizator independent - Utilizator experimentat

Competențele digitale - Grilă de auto-evaluare

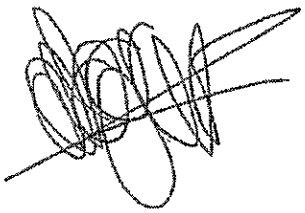
Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului certificate prin atestat de analist programator ajutor și certificat de absolvire curs perfecționare

Alte competențe: bun cunoscător al stilurilor arhitectonice

Permis de conducere: B

INFORMATII SUPLIMENTARE

Proiecte	Implicare în proiecte sociale de ajutorare a persoanelor nevoiaşe şi în proiecte educaţionale vizând tinerii ce provin din familii defavorizate, proiecte derulate de asociaţii neguvernamentale
	Expert în cadrul proiectului „Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar. Componenta de instanţe judecătoreşti"
Conferinţe	Coorganizator şi speaker în cadrul a două conferinţe internaţionale în materia drepturilor omului („Independenţa şi imparţialitatea justiţiei în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului", Alba Iulia, 29.06.2018) şi a dreptului unional („Viitorul sistemului judiciar al Uniunii Europene", Alba Iulia, 18-20.10.2019)
	Speaker în cadrul Conferinţei profesionale a avocaţilor, Sibiu, 01.02.2020 (tema „Aspecte practice privind relaţia instanţelor cu avocaţii")
Seminarii	Participant la peste 50 de seminarii de formare profesională

DECLARAȚIE

Subsemnatul Odagiu Gheorghe Liviu, cetățenia română, născut la data de 2 cu domiciliul în , posesor al C.I. Seria nr. CNP judecător în cadrul Curții de Apel Alba Iulia, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal, privind falsul în declarații și față de dispozițiile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 317/2004, declar pe propria răspundere următoarele:

NU am făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu am colaborat cu acestea.

Alba Iulia,
24.03.2022

Liviu Gheorghe Odagiu

DECLARAŢIE

Subsemnatul Odagiu Gheorghe Liviu, cetăţenia română, născut la data de [redacted] cu domiciliul în [redacted], posesor al C.I. Seria [redacted] nr. [redacted] CNP [redacted] judecător în cadrul Curţii de Apel Alba Iulia, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal, privind falsul în declaraţii şi faţă de dispoziţiile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 317/2004, declar pe propria răspundere următoarele:

NU sunt şi nu am fost lucrător operativ, inclusiv acoperit, informator sau colaborator al serviciilor de informaţii.

Alba Iulia,
24.03.2022

Liviu Gheorghe Odagiu

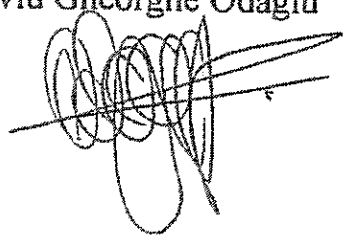
DECLARAŢIE

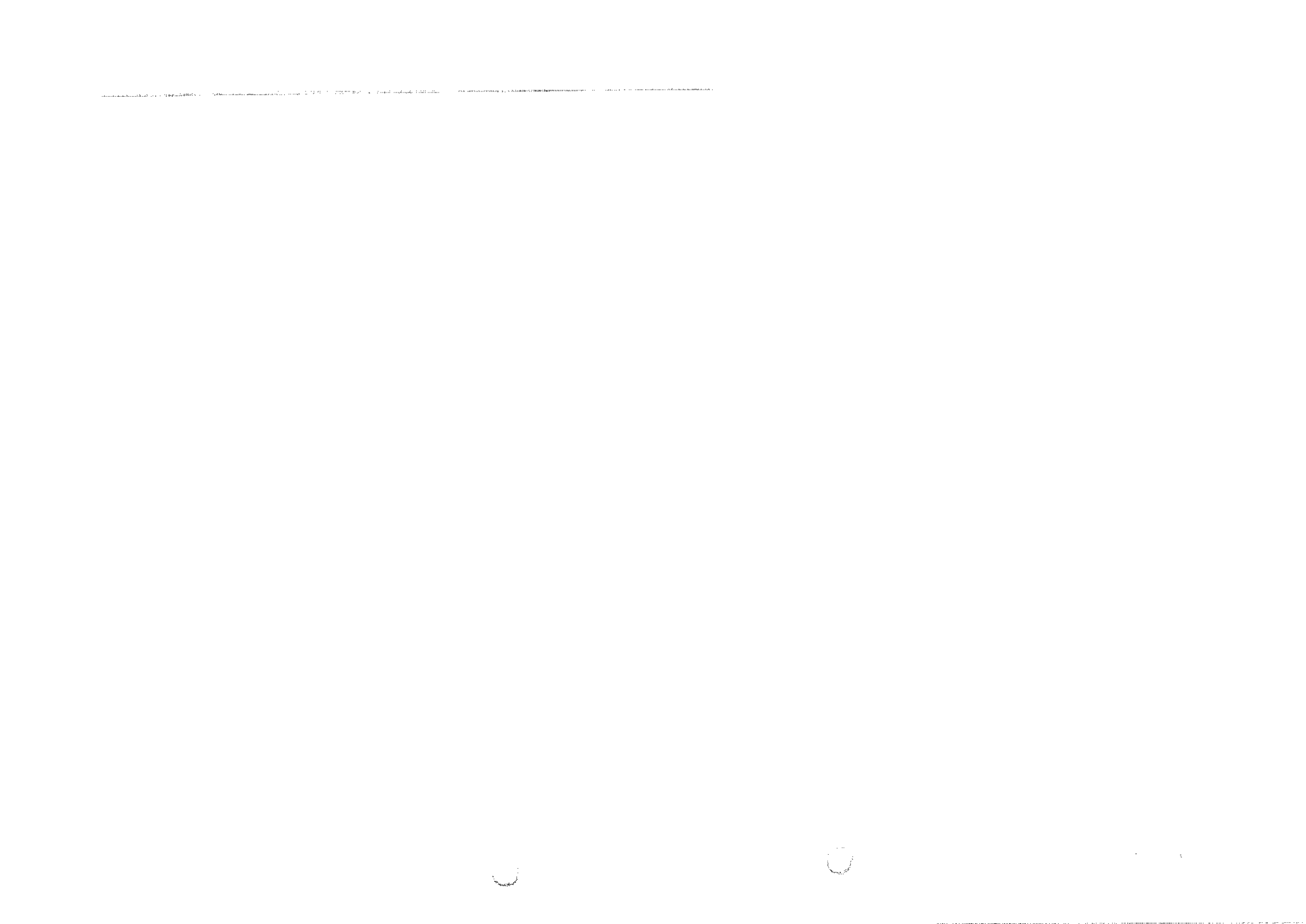
Subsemnatul Odagiu Gheorghe Liviu, cetăţenia română, născut la data de : , cu domiciliul în posesor al C.I. Seria nr. , CNP . judecător în cadrul Curţii de Apel Alba Iulia, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal, privind falsul în declaraţii şi faţă de dispoziţiile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 317/2004, declar pe propria răspundere următoarele:

NU am un interes personal ce influenţează sau ar putea influenţa îndeplinirea cu obiectivitate şi imparţialitate a atribuţiilor prevăzute de lege.

Alba Iulia,
24.03.2022

Liviu Gheorghe Odagiu

PROIECT

PRIVIND PRINCIPALELE OBIECTIVE ÎN CALITATE DE MEMBRU AL CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CANDIDAT:
judecător Liviu Gheorghe Odagiu

2022

10 obiective, un unic deziderat: un sistem de justiție puternic și respectat

1. Consolidarea independenței justiției
2. O abordare pragmatică a politicii de resurse umane
3. Gestionarea eficientă a volumului de activitate
4. Cariera profesională – recrutarea și promovarea pe criterii meritocratice
5. Mecanisme eficiente de apărare a reputației profesionale
6. Redefinirea rolului Inspecției Judiciare
7. Inițiativă legislativă și reglementări infra-legale coerente
8. Informatizarea accelerată și unitară a instanțelor
9. Consolidarea infrastructurii instanțelor
10. Îmbunătățirea comunicării și creșterea transparenței

Înfăptuirea actului de justiție cu apărarea și garantarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor implicate în cauzele deduse judecății, ca obiectiv general al oricărei instanțe de judecată, nu se poate realiza independent de amprenta pe care o pune asupra sistemului judiciar Consiliul Superior al Magistraturii, organism colegial chemat să gestioneze buna desfășurare a activității întregului sistem judiciar și tinzând să modeleze o justiție independentă, imparțială, credibilă și eficientă. Dar o justiție puternică și respectată nu se poate realiza în lipsa unor obiective care să conducă la atingerea scopului. Aceste obiective nu pot fi singulare sau izolate de speranțele sistemului judiciar ci afirm, fără teama de a greși, că ele trebuie să fie unele care ***să răspundă așteptărilor, neliniștilor și frământărilor din interiorul sistemului*** și care să urmărească a-i conferi fiecărui membru al acestuia respectul cuvenit pentru devotamentul arătat pe perioada exercitării funcției de judecător, a mandatului public pe care i l-a încredințat societatea.

Primele cinci obiective pe care îmi propun a le urmări vin în întâmpinarea recurentelor probleme cu care se confruntă sistemul judiciar iar următoarele cinci obiective sunt cele menite a dezvolta sistemul judiciar. Consolidarea independenței justiției, abordarea pragmatică a politicii de resurse umane, gestionarea eficientă a volumului de activitate, instituirea unor criterii meritocratice pentru clădirea carierei profesionale, identificarea unor mecanisme eficiente de apărare a reputației profesionale, regândirea rolului Inspecției Judiciare, identificarea mecanismelor care să asigure inițiativă legislativă și corelarea reglementărilor infra-legale, definitivarea procesului de informatizare a instanțelor, consolidarea infrastructurii acestora precum și creșterea transparenței decizionale și îmbunătățirea comunicării în interiorul și exteriorul sistemului judiciar, sunt cele 10 obiective pe care le voi urmări și care consider că pot conduce la atingerea dezideratului: o justiție puternică și respectată.

Corespunzător obiectivelor menționate și urmărind a răspunde astfel așteptărilor sistemului judiciar, îmi propun să implementez pe durata mandatului în cadrul organismului colegial, prin cooperarea onestă și dialog dar și prin armonizarea obiectivelor cu cele ale celorlalți membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, o serie de măsuri concrete menite a conferi substanță textului art. 133 alin. 1 din Constituția României (Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției).

1. Independența judecătorului – independența instituțională – independența financiară

În privința obiectivului vizând consolidarea independenței justiției, Consiliul ar trebui să urmărească obținerea a două rezultate concrete: asigurarea pentru fiecare judecător a independenței efective și asigurarea pentru sistemul judiciar a unei independențe reale.

Principiul fundamental al independenței judecătorilor este consacrat în articolul 6 din CEDO și subliniat, datorită importanței sale, în chiar cuprinsul Avizului nr. 1/2001 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni.

Independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor iar independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției.

Deși independența judecătorului este privită ca o stare de spirit sau o atitudine în exercitarea propriu-zisă a atribuțiilor judecătorești, prin prisma relației cu celelalte puteri ale statului ea trebuie să aibă la bază garanții obiective. Consiliul ar trebui să militeze, ca o garanție obiectivă, menită să consolideze independența justiției, pentru promovarea unei ***legi a puterii judecătorești*** care ar fi în măsură să confere stabilitate sistemului judiciar și să conserve și să consolideze un statut al judecătorului care să-i atribuie acestuia o reală independență. În orice societate democratică puterii legislative îi revine misiunea elaborării legilor după care membrii societății își ghidează conduita iar puterii executive misiunea organizării administrării societății, după legile trasate de puterea legislativă. Puterea judecătorească are misiunea de a judeca litigiile dintre membrii societății sau dintre membrii societății și stat. Toate aceste procese trebuie să se desfășoare în conformitate cu statul de drept iar un sistem judiciar independent și eficient, fundație a statului de drept, are nevoie de o lege proprie care să-i consacre rolul în cadrul societății și care să fie în măsură a asigura echilibrul cu celelalte două puteri ale statului. O lege a puterii judecătorești ar fi în măsură să definească riguros mecanismele de cooperare dintre puterea judecătorească și celelalte două puteri, cu scopul de a asigura independența nu numai aparentă a puterii judecătorești ci independența ei reală.

O componentă esențială a independenței judecătorului, menită chiar a o garanta, este ***independența financiară***. Pentru ca independența judecătorului să fie una reală și nu una doar teoretică, rămasă înscrisă doar într-o lege, la nivel de principiu, pe care constant reprezentanții

uneia sau alteia dintre puteri o critică și la care se raportează prin afirmații lipsite de echilibru, este necesar ca salarizarea să fie stabilită ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de judecător, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru această funcție.

Deși dreptul la indemnizație și cel la pensie sunt stabilite prin lege și aparent nu pot fi subiect al unor intervenții arbitrare din partea executivului, într-o manieră care ar putea afecta independența justiției, o lege a puterii judecătorești care să cuprindă și salarizarea judecătorului, ar fi o garanție în plus împotriva presiunilor din partea puterii executive sau a celei legislative și ar fi în măsură să garanteze, o dată în plus, o independență reală sistemului judiciar și o consolidare a statutului judecătorului.

În această privință, trei sunt direcțiile de acțiune pe care Consiliul Superior al Magistraturii ar trebui să-și canalizeze eforturile, și anume:

- ***preluarea bugetului*** instanțelor de judecată, a puterii judecătorești, de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii și conferirea calității de ordonator principal de credite președintelui Consiliului;

- ***regândirea modului de compunere a indemnizației judecătorului*** (care să conserve drepturile câștigate până la acest moment) prin eliminarea riscului ca puterea executivă sau legislativă să elimine unul sau altul dintre sporuri, cu consecința diminuării drepturilor salariale. O asemenea manieră de abordare ar fi în măsură să contribuie și la îmbunătățirea imaginii justiției în spațiul public prin eliminarea discuțiilor referitoare la multitudinea și cuantumul sporurilor care compun indemnizația judecătorilor;

- ***dezbaterea și identificarea căilor de eliminare***, printr-un dialog constructiv cu puterea executivă (inițiatoarea proiectelor legislative în materie de salarizare) și cu puterea legiuitoare, a problemei inechităților, inexplicabile și de neacceptat, dintre salarizarea judecătorilor și a procurorilor DNA/DIICOT astfel încât judecătorii să nu mai fie puși în situația degradantă de a iniția constant procese pentru a li se acorda drepturile care li se cuvin. Pornind chiar de la recunoașterea rolului și a importanței tuturor funcțiilor din sistemul judiciar, prin includerea în legea puterii judecătorești a drepturilor câștigate s-ar asigura atât conservarea lor pentru viitor dar și recunoașterea de către celelalte două puteri a importanței și rolului judecătorului în cadrul sistemului judiciar.

În limitele competențelor, consider că ar trebuia Consiliul Superior al Magistraturii să inițieze și să mențină un dialog deschis cu reprezentanții Ministerului Justiției în vederea identificării unor soluții concrete, în beneficiul judecătorilor, pentru stoparea valului de procese în care aceștia își reclamă drepturile. Aceasta, întrucât, fiecare dintre cele trei puteri

ale statului depinde de celelalte două pentru a colabora efectiv. Discuția, într-o atmosferă de respect reciproc, consultarea corpului judecătorilor pentru elaborarea unei politici salariale coerente și perspectiva sistemului judiciar asupra problemelor practice cu care se confruntă în materia salarizării, sunt tot atâtea mijloace pentru tranșarea problemei diferențelor salariale.

2. Mecanism de compensație financiară pentru judecătorii care rămân în sistem după împlinirea vechimii de 25 de ani în funcție-motivarea judecătorilor pentru promovarea efectivă la instanțele superioare-personal de suport,asistent al judecătorului

În privința obiectivului privind o nouă abordare a politicii resurselor umane la nivelul sistemului judiciar, Consiliul Superior al Magistraturii ar trebui să urmărească obținerea a trei rezultate: diminuarea tendinței masive de pensionare a judecătorilor cu experiență profesională vastă, promovarea efectivă a judecătorilor de la instanțele inferioare la instanțele superioare și compensarea numărului insuficient de judecători prin introducerea unei noi categorii profesionale, suport pentru judecător.

Privind componenta umană ca fiind resursa principală, vitală, cheie a oricărei organizații iar judecătorul ca fiind resursa umană esențială a sistemului judiciar, politica resurselor umane trebuie să constituie *preocuparea strategică majoră* a Consiliului Superior al Magistraturii. Judecătorul. ca sursă de creativitate și energie, este singura resursă care, folosindu-se de resursele puse la dispoziție de sistem. contribuie activ la creșterea eficienței justiției.

În ultimii ani, în mod constant, sistemul judiciar în ansamblul său a reclamat lipsa suficientă de personal. Fără a nega faptul că un număr suficient de judecători și grefieri ar reprezenta, alături de alte coordonate, o condiție esențială pentru asigurarea unui act dc justiție eficient și de calitate, consider că dimensionarea schemei de personal la nivelul întregului sistem judiciar, diferit pe niveluri de jurisdicție, ar trebui să conducă la atingerea unui raport optim judecător/personal auxiliar de specialitate. Atingerea unui asemenea raport ar conduce automat la crearea unor echipe stabile judecător-grefier cu influență directă și imediată asupra calității actului de justiție.

Afirm însă că principala disfuncție în ceea ce privește componenta umană este una care ar putea fi caracterizată drept sistemică: o greșită abordare a politicii de resurse umane motivat de faptul că, pe de o parte, fiecare instanță își cunoaște propriului necesar de personal pentru o anumită perioadă de timp prin raportare la realitățile obiective impuse de volumul de activitate iar, pe de altă parte, centrul de decizie în ceea ce privește politica de resurse umane

nu se află în mâinile acesteia ci este atributul ordonatorului principal de credite, Ministrul Justiției.

Pentru surmontarea acestei disfuncții gândesc că solicitarea de suplimentare a schemelor de personal sau de redistribuire a posturilor existente, sunt la acest moment soluții care, în timp, deși au fost practicate, nu au oferit rezultatul scontat și, pornind de la aceste realități, trebuie identificate instrumente alternative.

Diminuarea tendinței masive de pensionare a colegilor judecători cu experiență profesională îndelungată, cu consecința pozitivă a securizării schemelor de personal, Consiliul Superior al Magistraturii ar putea să o asigure prin efectuarea demersurilor în vederea ***introducerii unui mecanism de compensație financiară pentru judecătorii care rămân în sistemul judiciar după împlinirea vechimii de 25 de ani în funcție.*** Un exemplu în acest sens îl oferă textul art. 82 alin. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Procentul de 1% pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură de 25 de ani ar fi de gândit dacă nu ar trebui adăugat la cuantumul indemnizației de încadrare brute lunare și nu la cuantumul pensiei, cu consecința motivării judecătorilor să nu părăsească sistemul judiciar prin pensionare după împlinirea vechimii de 25 de ani. O asemenea soluție consider eu că ar fi fiabilă și atractivă atât pentru sistemul judiciar cât și pentru puterea executivă. Acordarea acestei facilități nu doar după momentul pensionării ci imediat după momentul împlinirii vechimii de 25 de ani în magistratură ar reprezenta un impuls pentru mulți colegi judecători și ar fi în măsură să-i determine pe aceștia să aleagă în continuare o viață activă profesional.

Un alt deziderat pe care viitorul Consiliu Superior al Magistraturii ar trebui să-l urmărească, pentru surmontarea dificultăților legate de numărul insuficient de judecători de la nivelul curților de apel, va fi ***promovarea efectivă a judecătorilor de la instanțele inferioare la instanțele superioare***, prin motivarea lor financiară. Modalitatea în care acum este legiferat concursul de promovare (în două etape, promovare pe loc și, respectiv, promovare efectivă) ar trebui să se reflecte și în componenta financiară și să conducă la retribuirea promovării pe loc cu doar un procent din indemnizația care s-ar cuveni pentru obținerea gradului superior, restul procentelor urmând să fie acordate doar în momentul în care judecătorul promovează efectiv la instanța superioară.

Urmând modelul altor state europene și ținând seama de Avizul nr. 22/2019 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, o soluție extrem de fiabilă pentru scăderea presiunii pe judecătorii insuficienți din sistem, o reprezintă introducerea în cadrul sistemului judiciar a unei noi categorii profesionale, suport pentru judecător: ***asistentul judecătorului.***

Obiectivul meu nu reprezintă o noutate absolută, preluarea unor sarcini de la judecători de către un asistent al judecătorului este testată la acest moment în cadrul proiectului POCA derulat de Consiliul Superior al Magistraturii, "*Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar - Componenta de instanțe judecătorești*", în cadrul căruia instanțe, de la toate nivelurile de jurisdicție, sunt organisme pilot. Asistentul de judecător se alătură echipei formate din judecător și grefierul de ședință, cu scopul de a sprijini activitatea acestora prin preluarea unor sarcini de documentare, studiu de jurisprudență internă și internațională, sinteză și redactare, contribuind astfel la diminuarea impactului volumului de activitate asupra numărului redus de judecători. Posibilitatea operaționalizării unei noi categorii de personal în sistemul judiciar care să preia, efectiv și în mod real, parte din sarcinile judecătorului, inutil consumatoare de timp, ar fi în măsură să scadă foarte mult presiunea resimțită de judecător.

3. Gestionarea eficientă a volumului de activitate

Problematica insuficienței resurselor umane trebuie privită în strânsă legătură cu volumul de activitate al instanțelor, în continuă creștere de la an la an, atât din punct de vedere al numărului de cauze cât, mai ales, din punct de vedere al complexității acestora. Judecătorii sunt confruntați cu un număr mare de cauze și instanțele, îndeosebi de la nivelul curților de apel, beneficiază de resurse umane limitate. Elaborarea unui program articulat care să îmbine necesitatea soluționării cauzelor într-un termen rezonabil (componentă esențială a dreptului la un process echitabil) cu reducerea la o cifră realistă a numărului de cauze soluționate anual de un judecător, a devenit o necesitate a sistemului judiciar. Volumul mare de activitate este de mulți ani o problemă recurentă a sistemului judiciar care are un impact negativ nu doar asupra calității actului de justiție (prin impactul negativ asupra performanțelor profesionale ale judecătorului) ci și asupra accesibilității sistemului judiciar pentru cetățeni.

Normarea volumului de activitate și echilibrarea volumului de muncă dintre instanțele aglomerate și instanțele mai puțin aglomerate prin înlăturarea discrepanțelor, urmărind ca rezultate scăderea presiunii resimțite de judecător ca urmare a volumului uriaș de activitate și creșterea calității actului de justiție, Consiliul o poate realiza prin mai multe mecanisme:

- calibrarea și perfecționarea, prin consultarea sistemului judiciar și cu implicarea specialiștilor din domeniul resurselor umane, ***programului pentru stabilirea volumului optim de muncă***. Inițiativă bună la originile ei, stabilirea volumului optim de activitate a fost dusă mai departe din inerție fără a fi adaptată realităților cu care se confruntă la acest moment sistemul judiciar;

- ***transferul activităților*** premergătoare și ulterioare ședinței de judecată către grefier și/sau asistentul judecătorului cu scopul de a centra rolul judecătorului exclusiv pe menirea fundamentală a acestuia (un judecător trebuie să judece, activitățile premergătoare și ulterioare judecății reprezentând o pierdere de timp și de resurse valoroase);

- identificarea unor soluții procedurale și elaborarea unui set de reguli pentru ***gestionarea cauzelor repetitive și a atribuțiilor non-jurisdicționale***;

- propunerea către inițiatorul legislativ a unor mecanisme de ***degrevare a instanțelor supraaglomerate*** în anumite perioade de timp (transferul dosarelor de la o instanță aglomerată la o instanță mai puțin aglomerată, pe același palier de jurisdicție). Volumul de muncă al instanțelor va crește sau va descrește în timp, acest lucru putând fi influențat de diferiți factori. Dacă transferul judecătorilor de la o instanță la alta nu se poate realiza relativ ușor, transferul cauzelor între instanțe, cel puțin temporar, poate fi o soluție flexibilă și dezirabilă care, aplicată cu echilibru, poate răspunde atât problemelor practice privind accesul la justiție cât și problemelor legate de fluctuația volumului de muncă și

- ***reglementarea de forme simplificate și standardizate*** pentru documentele juridice necesare pentru inițierea și demararea unor acțiuni în instanță și chiar pentru finalizarea acțiunilor în instanță, inclusiv pentru concluziile scrise de la finalul procedurilor judiciare.

4. Criterii meritocratice pentru accederea în magistratură, promovarea în funcții de execuție și de conducere și promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție

Criteriile în continuă schimbare, în privința evoluției carierei profesionale au dat naștere în ultima perioadă la o serie de întrebări și îngrijorări legitime în interiorul sistemului judiciar, fiind subiect a numeroase controverse.

Lipsa intervenției legiuitorului pentru transpunerea deciziilor Curții Constituționale, care să permită organizarea concursurilor pentru accederea în magistratură, a blocat timp de doi ani sistemul judiciar. Chiar dacă la acest moment problema pare a fi rezolvată, efectele acesteia se vor resimți peste câțiva ani la nivelul instanțelor superioare când va lipsi baza de selecție pentru concursurile de promovare efectivă.

În privința obiectivului privind gestionarea adecvată a carierei profesionale, Consiliul ar trebui să urmărească obținerea a trei rezultate: organizarea periodică a concursurilor de accedere în magistratură, previzibilitatea organizării concursurilor de promovare în funcții de execuție și de conducere și promovarea pe criterii meritocratice.

Primul rezultat și, implicit, surmontarea dificultăților generate de lipsa timp de 2 ani a concursurilor de intrare în magistratură, Consiliul trebuie să-l asigure prin ***organizarea***

periodică și într-un calendar previzibil, a concursurilor de primire în profesie pentru absolvenții de studii superioare juridice cu 5 ani vechime în specialitate. În plus, organizarea concursului pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii trebuie să devină o constantă anuală.

Se impun o consultare reală a sistemului judiciar și o analiză riguroasă de impact cu privire la vechimea efectivă necesară pentru promovarea la tribunal sau curți de apel, cu luarea în considerare nu doar a dorinței judecătorilor de promovare rapidă în carieră dar și a beneficiului cantitativ și calitativ pe care l-ar aduce pentru instanțele superioare reducerea vechimii necesare pentru înscrierea la concursurile de promovare în funcții de execuție.

În ceea ce privește promovarea în funcții de conducere, sistemul judiciar reclamă constant în ultimii ani necesitatea instituirii unor ***criterii obiective de selecție a membrilor comisiilor*** de promovare în funcții de conducere dar și o ***obiectivare a criteriilor de notare*** a proiectelor manageriale.

Promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție a născut, la rândul său, în interiorul sistemului judiciar numeroase controverse. O consultare reală a sistemului judiciar și o trecere în revistă a criteriilor de promovare utilizate în alte state europene sunt în măsură a oferi un răspuns adecvat la două întrebări: care ar trebui să fie ponderea interviului în nota finală și dacă este sau nu necesară introducerea unei probe de testare a cunoștințelor teoretice/practice.

5. Mecanisme eficiente de apărare a reputației profesionale

În privința obiectivului privind instituirea unor mecanisme eficiente de apărare a reputației profesionale Consiliul ar trebui să urmărească atingerea a două rezultate: creșterea încrederii opiniei publice în profesionalismul și imparțialitatea judecătorului și creșterea încrederii judecătorului în capacitatea Consiliului Superior al Magistraturii de a-l apăra în fața oricărei presiuni.

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora. În concret, potrivit art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Secția pentru judecători are dreptul, respectiv obligația corelativă, de a se sesiza din oficiu pentru a apăra judecătorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care ar putea afecta independența sau imparțialitatea judecătorilor, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliului Superior al Magistraturii, prin secția sa, apără reputația profesională a judecătorilor. În situațiile în care

este afectată independența, imparțialitatea sau reputația profesională a unui judecător sau procuror, Secția pentru judecători dispune măsurile care se impun și asigură publicarea acestora pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

Trei sunt problemele majore cu care se confruntă în mod real sistemul judiciar: o rezervă a Consiliului Superior al Magistraturii în privința sezizării din oficiu, lentoarea cu care sunt soluționate cererile de apărare a indendenței sau a reputației profesionale și lipsa unor instrumente ulterioare adecvate care să confere eficiență soluției adoptate și să crească gradul de încredere în actul de justiție.

În acest sens Consiliului Superior al Magistraturii ar trebui să aibă o ***conduită proactivă prin sesizarea din oficiu***, de îndată, atunci când există acte de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a judecătorilor. Un al doilea pas extrem de important îl va reprezenta găsirea unui echilibru între ***necesitatea intervenției și pronunțării unei hotărâri cât mai aproape de epoca faptelor*** și necesitatea ca demersurile efectuate să lămurească pe deplin atât faptele cât și impactul lor asupra independenței, imparțialității sau reputației profesionale a judecătorului.

Dincolo de acestea, însă, este nevoie de identificarea (pe lângă mecanismele formale din cuprinsul legii: publicarea comunicatului Consiliului Superior al Magistraturii și afișarea hotărârii la instanța sau pe site-ul instanței unde își desfășoară activitatea judecătorul) unui ***mecanism eficient de apărare a reputației profesionale***. Acest mecanism ar putea fi sesizarea Consiliului Național al Audiovizualului, alături de publicarea jurisprudenței Consiliului în materie, astfel încât judecătorul să aibă la dispoziție instrumentele necesare pentru a solicita obligarea organului de presă să publice un comunicat, un drept la replică sau integral hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii de apărare a reputației profesionale.

6. Inspecția Judiciară – redefinirea rolului

În decursul ultimilor ani o serie de judecători, individual sau prin intermediul asociațiilor profesionale, au exprimat anumite rezerve cu privire la modul în care Inspecția Judiciară își exercită prerogativele, lansând acuzații directe că organismul însărcinat cu efectuarea cercetărilor disciplinare și cu exercitarea acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor pare a se fi îndepărtat de la menirea sa și se îndreaptă spre un organism care are misiunea de a pune presiune asupra judecătorilor.

În aceste condiții, corespunzător obiectivului privind redefinirea rolului Inspecției Judiciare, Consiliul trebuie să urmărească întărirea independenței judecătorilor prin evitarea riscului unor cercetări disciplinare și a unor acțiuni disciplinare străine scopului existenței instituției și îmbunătățirea imaginii justiției prin responsabilizarea inspectorilor judiciari.

Desi potrivit art. 65 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară acționează potrivit principiului independenței operaționale, în ultimul timp rolul și competențele cheie ale inspectorului șef au fost extinse extrem de mult iar sistemul judiciar le-a perceput ca o subordonare a activității de inspecție față de obiectivele urmărite de terțe persoane. Consiliul ar trebui să asigure implementarea în funcționarea Inspecției Judiciare a principiilor general aplicabile întregului sistem judiciar: ***selectarea pe baze meritocratice*** a inspectorilor judiciari, ***distribuirea aleatorie a cauzelor*** și o ***independență reală a inspectorului judiciar*** în dispunerea unei soluții.

Dacă măsurile mai sus enunțate sunt apte să garanteze eliminarea riscului unor acțiuni disciplinare percepute ca partizane, al doilea rezultat poate fi atins prin adoptarea unei practici unitare și previzibile în ceea ce privește sancțiunile aplicate de Secția pentru judecători, alături de publicarea hotărârilor în materia răspunderii disciplinare într-o secțiune dedicată a site-ului Consiliului Superior al Magistraturii împreună și cu hotărârile definitive ale Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în materie, dezbaterea în cadrul instanțelor a hotărârilor pronunțate de Consiliul Superior al Magistraturii în materie disciplinară și a practicii Înaltei Curți de Casație și Justiție în materie.

Consider că este absolut necesar ca viitorul Consiliu Superior al Magistraturii să acționeze pe două paliere. Primul palier este menit să confere Inspectiției Judiciare ***un rol preponderent preventiv***, în detrimentul unuia punitiv, fără ca aceasta să însemne omisiunea sancționării comportamentelor neadecvate care, prin lipsa de reacție, ar crea dezechilibre în întreg sistemul judiciar și ar arunca o umbra de îndoială asupra activității întregului corp profesional. Al doilea palier este menit să identifice un ***just echilibru*** între eventualele fapte neconforme statutului judecătorului și gravitatea sancțiunii aplicate cu consecința închegării unei jurisprudențe disciplinare echilibrate.

7. Inițiativă legislativă și adaptarea reglementărilor infra-legale

Potrivit art. 1 alin. 4 din Constituția României, statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale. Deși textul constituțional consacră puterea judecătorească

ca una dintre cele trei puteri ale statutului, reglementarea, atât constituțională cât și legală, omit să pună la dispoziție puterii judecătorești dreptul de inițiativă legislativă.

La momentul actual nu sunt puține discuțiile în spațiul public privitoare la necesitatea revizuirii legii fundamentale. Consider că viitorul Consiliului Superior al Magistraturii ar trebui să urmărească, în limita competențelor sale, ca modificarea legii fundamentale să consacre dreptul de inițiativă legislativă în favoarea organului reprezentativ al puterii judecătorești, urmărind ***crearea unor mecanisme legale de control reciproc a celor trei puteri din stat***, cu consecința creionării unui sistem judiciar puternic.

Acordarea dreptului de inițiativă legislativă puterii judecătorești va conferi Consiliului Superior al Magistraturii șansa promovării unor proiecte legislative care să urmărească o îmbunătățire evidentă a întregului sistem judiciar și, implicit, o consolidare a statutului de drept.

Acceptând idea că modificarea Constituției României poate fi un proces de durată și fără un orizont definit în timp, Consiliul ar trebui să acorde o mai mare importanță avizelor pe care le emite în materia actelor normative care reglementează activitatea puterii judecătorești.

Alături de legislația primară, reglementarea infra-legală joacă un rol esențial pentru buna funcționare a sistemului judiciar. Regulamente adoptate la nivelul anului 2007 și chiar ulterior, indiferent de modificările aduse de-a lungul timpului, este evident că nu mai pot răspunde cerințelor actuale și nu mai pot asigura coerența reglementării; acestora le lipsește adeseori claritatea și corelarea cu modificările legislative operate pe parcursul anilor și cu evoluția societății și, implicit, a necesităților sistemului judiciar. Este imperios necesar ca, în urma unei consultări reale a sistemului judiciar, toate aceste regulamente (care până la urmă asigură funcționalitatea sistemului) să fie simplificate și adaptate la realitățile actuale.

8. Informatizarea accelerată și unitară a instanțelor

Instanțele de judecată și-au informatizat activitatea, fie cu sprijinul resursei umane proprii, fie prin implementarea unor produse puse la dispoziție de instanțele în cadrul cărora au fost dezvoltate. Consider că accelerarea procesului de informatizare a instanțelor este un mijloc care poate contribui la îmbunătățirea accesului la justiție, managementul cauzelor și evoluția sistemului judiciar dar acest proces trebuie să fie adaptat nevoilor concrete ale judecătorilor și trebuie să se realizeze cu implicarea acestora în toate deciziile privind implementarea și dezvoltarea aplicațiilor în cadrul sistemului judiciar.

În privința obiectivului privind informatizarea accelerată a instanțelor, Consiliul trebuie să urmărească atingerea a două rezultate: consolidarea independenței judecătorului și o mai mare autonomie în îndeplinirea sarcinilor de serviciu.

Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să-și asume rolul de a inventaria toate aplicațiile dezvoltate la acest moment în interiorul sistemului judiciar, cu resursele proprii ale instanțelor, și misiunea ***gestionării, implementării unitare și adaptării la necesitățile specifice fiecărui palier de jurisdicție.***

Crearea la nivelul sistemului judiciar și sub coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii a unei ***echipe omogene de specialiști I.T.*** (prin coagularea profesioniștilor din cadrul instanțelor judecătorești) care să răspundă nevoilor concrete ale judecătorilor, ar fi în măsură să asigure realizarea obiectivului privind accelerarea procesului de informatizare unitară a instanțelor.

9. Consolidarea infrastructurii instanțelor

În prezent, în interiorul sistemului judiciar este notorie precaritatea majorității sediilor instanțelor. Starea neconformă a sediilor afectează nu doar activitatea instanței dar și imaginea justiției prin percepția deformată a justițiabililor sau a celorlalte profesii juridice care se întreabă cum poate gestiona cauzele complexe un corp profesional care nu poate soluționa o problemă atât de simplă precum pare a fi cea a creării unor condiții decente în spațiul de lucru. Constatarea nu se poate opri în acest punct ci ea trebuie să continue cu afirmarea lipsei de spațiu necesar pentru desfășurarea activității, a uzurii morale a echipamentelor I.T. sau a penuriei de materiale necesare desfășurării activității în condiții optime.

Consider că, în limitele competențelor, Consiliul Superior al Magistraturii ar trebui să inițieze și să mențină un dialog deschis cu reprezentanții Ministerului Justiției în vederea identificării unor soluții concrete, în beneficiul judecătorilor, profesioniștilor dreptului și justițiabililor, pentru consolidarea infrastructurii fizice a instanțelor.

Pe termen scurt, Consiliul ar trebui să inițieze ***constituirea unui grup de lucru comun*** cu Ministerul Justiției care să analizeze stadiul implementării proiectelor aflate în derulare prin care se urmărește consolidarea infrastructurii fizice a instanțelor și identificarea soluțiilor legale și economice pentru remedierea deficiențelor și potențarea funcționalității la nivel maxim a sediilor. Dar dincolo de inventarierea și identificarea disfuncționalităților și a costurilor, sarcina cea mai importantă a acestui grup de lucru ar trebui să fie ***elaborarea unei "Strategii de consolidare a infrastructurii instanțelor"***, pe o perioadă asumată de comun acord, în scopul stabilirii priorităților și acoperirii necesităților pe termen mediu și lung.

Sarcina acestui grup de lucru nu ar trebui să se oprească aici ci ar trebui să se orienteze, pe termen mediu și lung, și spre dezvoltarea sistemului de management electronic al documentelor la nivelul instanțelor (arhivarea electronică a dosarelor, cu consecința reducerii în timp și, eventual, chiar a eliminării dosarelor pe hârtie) și îmbunătățirea capabilităților de management electronic al documentelor.

10. Îmbunătățirea comunicării și creșterea transparenței

În privința obiectivului privind îmbunătățirea comunicării și transparenței, Consiliului Superior al Magistraturii ar trebui să urmărească obținerea a trei rezultate: creșterea gradului de responsabilitate a membrilor Consiliului, accesul facil al judecătorilor la hotărârile pronunțate de de acest organism colegial și îmbunătățirea percepției publice asupra sistemului judiciar.

Consiliul Superior al Magistraturii se confruntă cu o adevărată criză în privința comunicării atât în interiorul cât și în exteriorul sistemului judiciar și cu acuzații fățișe de lipsă de transparență decizională. Pentru evitarea unei rupturi între corpul judecătorilor și reprezentanții acestora în Consiliu este necesară păstrarea unui ***contact permanent cu instanțele judecătorești*** și nu doar a unor contacte formale și sporadice, prilejuite de Adunările generale ale instanțelor la care se dezbat rapoartele anuale de activitate.

Întâlnirile cu judecătorii nu se pot derula altfel decât de pe poziții colegiale care oferă șansa unor dicuții oneste despre realizări dar și eșecuri, despre obiective asumate și îndeplinite dar îndeosebi despre măsuri promise dar neimplementate, despre așteptările și speranțele unor oameni care își dedică timpul și capacitatea intelectuală slujirii dreptății. Informațiile legate de evoluția statutului și modificările legislative apte a afecta, a conserva sau a întări statutul judecătorului, este evident că circulă în sistemul judiciar cu repeziciune dar o atitudine responsabilă obligă un membru al Consiliului ca, prin comunicare eficientă și promptă, să răspundă neliniștilor din interiorul corpului profesional și să detensioneze atmosfera.

Pentru a păstra un contact permanent cu judecătorii, fiecare membru al Consiliului Superior al Magistraturii ar trebui să efectuez ***vizite periodice*** la toate instanțele și să aibă întâlniri informale cu judecătorii, întâlniri pe parcursul cărora să înțeleagă nemulțumirile și frământările din interiorul sistemului judiciar. Mai mult, consider că aceste întâlniri sunt cel mai bun prilej pentru a aduce la cunoștința corpului profesional modul în care mi-am exprimat votul pentru una sau alta dintre chestiunile care prezintă relevanță pentru sistemul judiciar sau pentru judecătorii unei instanțe.

Viitorul Consiliu Superior al Magistraturii va trebui să fie extrem de conștient de faptul că așteptările colegilor judecători în partea ce privește comunicarea și transparența sunt extrem de ridicate și că este datoria fiecărui membru să asculte, în mod activ și manifestând empatie, fiecare voce, individuală sau exprimată prin intermediul asociațiilor profesionale. Dar dincolo de a asculta vocea judecătorilor din sistem, membrii Consiliului trebuie să manifeste o conduită activă de ***consultare reală*** a judecătorilor cu privire la toate chestiunile care prezintă relevanță ridicată pentru sistemul judiciar și să manifeste transparență în activitatea desfășurată.

În privința comunicării publice, nu contest faptul că rolul purtătorului de cuvânt este important dar afirm că nu este suficientă și nici benefică o comunicare publică derulată preponderent prin intermediul comunicatelor de presă. Militez pentru creșterea rolului purtătorului de cuvânt de la nivelul Consiliului și consider că participarea acestuia la emisiuni televizate și oferirea constantă de interviuri lasă o amprentă pregnantă în mentalul colectiv.

Din punct de vedere al reprezentativității, un membru al Consiliului Superior al Magistraturii are cea mai mare responsabilitate în activitatea sistemului judiciar, fiind angajat în toate aspectele activității administrativ-judiciare. Specificul atribuțiilor, care îl obligă să aibă o imagine de ansamblu asupra tuturor instanțelor dar și o viziune asupra mecanismului de funcționare a unui întreg sistem judiciar, îl îndeamnă la o strânsă colaborare cu întregul corp profesional. Onestitatea, empatia și abilitățile sociale ar trebui să fie trăsăturile definitorii ale unei persoane învestite într-o asemenea funcție.